

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 239. Per confessionem, quovis tempore, etiam Paschali, factam
Mendicantibus approbatis, impletur praeceptum annuæ confessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

ensione, sine emulatione, in rebus predicatis, vel aliis: ne si invicem, more concivum, se mordeant, consumantur. Ne præterea surgat fœda opinio Ecclesiasticorum apud Laicos, & vituperetur ministerium verbi Dei... Nonne pacis est Deus, non divisionis?

2731 Propterea etiam S. Carolus Borromæus in Instruct. Confess. Confessores (inquit) Regulares, qui potissimum extra urbem degunt, cum locorum Parochis (nisi aut habent Monasteria, aut concionantur, aut quacunque ex causa ibi confessiones audiunt) ita conveniant, ut poenitentes non absolvant, qui viventes cum scandalo, in peccato perseverant, aut poenitentis publicis ipso factis subjiciuntur, aut ad legatorum priorum, similiumque rerum restitutionem tenentur, qui propterea à Parochis non absolventur, nisi prius his obligationibus satisfecerint. Idem Regularium Superiores Confessarios suos sapienter moneant, & ad hanc animorum unionem, in fidelium adificationem, adhortentur. Curentque imprimis, ut dum in casuum resolutione diversa inter eos & Parochos sententia fuerit, prudenter in eo se gerant, & ad Laicorum notitiam illi non veniat, sed ad nos pro decisione recurrant.

2732 Propterea etiam licet, semel approbati, possint, in Diœcesi Episcopi approbantis, quovis anni tempore, etiam Paschali, & quorumcumque, etiam infirmorum, confessiones audire, absque ulla Parochorum venia, prout Clemens X. ait in Bulla superni læpè citata: convenit tamen ut juxta S. Caroli instructionem (ibidem) Regulares, ad infirmos audiendos convocati, si ex temporis angustia aliud non potuerint, hujus infirmi Pastorem adeant, que spectant ad hujus statum sciscitaturi, ut diligentius illum examinent, usque in hoc vitæ termino constitutum, à quo salus, aut æterna damnatio pendet. Quod si ante confessionem, Pastorem convenire tempus non fuerit, saltem post eam quamprimum Confessor adeat, ut ambo de infirmi necessitatibus, eoque specialiter adjuvando statuunt.

2733 Illam ergo convenientiam, seu convenientem, salutarem, & edificativam, pacificam & concordem agendi modum, suâ illâ clausulâ, Belgii Antillites intendunt; non autem privilegiis Apostolicis ullum adferre præjudicium, per adjectionem clausulæ, quæ privilegium inane redderet, quo Clemens X. proxime relatus declarat, Regulares posse, in Diœcesi Episcopi approbantis, quovis tempore, etiam Paschali, & quorumcumque, etiam infirmorum, confessiones audire, absque ulla Parochorum venia. Proinde censendi non sunt velle quod confessiones à Regularibus audiat, sine consensu Parochorum, irritæ sint & nullæ (hoc enim injustum foret, utpote contra jus Regularibus concessum, per Apostolicam privilegia; non fecus ac si vellent nullas esse confessiones ab ipsis auditas tempore Paschali, vel nullas esse confessiones infirmorum Regularibus factas, &c.) sed solum indicant modum extrinsecum convenienter utendi facultate concessâ, ut dictum est. Sic enim intellecta clausula illa rationalis est & iusta, nihilque habet præjudicans juri Regularium, privilegiisque SS. Pontificum, nihil absolum & insolitum. Sic proinde haud dubie intelligi debet. Cum jura juri concordanda sint, & dicta clausula censenda sit iusta; nihil proinde continens alienis juriis dictisque privilegiis contrarium.

CAPUT CCXXXVIII.

Confessarii Ordinum Mendicantium, in Diœcesi, in quibus sunt approbati, confessiones audire possunt quorumcumque secularium ad se accedentium, etiam extraneorum, de que alia Diœcesi existentium.

Tom. III.

Hujus assertionis probationem vide in speciali Tract. de Privilegiis Religiosorum Mendicantium, typis proxime committendo.

CAPUT CCXXXIX.

Per confessionem, quovis tempore, etiam Paschali, factam Mendicantibus approbatis, impletur præceptum annuæ confessionis.

Vide etiam id multipliciter demonstratum ibidem. Sicut & pleraque alia privilegia, Regularibus Ordinum Mendicantium concessa, in ordine ad absolvendum à variis casibus & censuris Sedi Apostolicæ reservatis, ad commutandum vota, ad dispensandum in impedimento petitionis debiti, &c.

CAPUT CCXL.

Confessarii Ordinum Mendicantium, nec intra, nec extra Italiam, absolvere possunt à casibus, & censuris, quos & quas Episcopi sibi reservant; nisi ad id specialem ab ipsis licentiam acceperint.

Est certissima sententia, quæ videri potest certissimis argumentis demonstrata in Tractatu memorato.

CAPUT CCXLI.

Sacerdotes Regulares, quamlibet ab Episcopis approbati, fratres suos validè absolvere non possunt, nisi ad id à Superioribus suis deputati fuerint.

Etiam id certis argumentis probatum videri potest ibidem. Dixi fratres suos. An enim absque deputatione Superiorum suorum absolvere possint sæculares, in Diœcesibus, in quibus sunt approbati? An (inquam) ultra approbationem Episcopi opus habeant licentiâ sui Prælati? alia quaestio est. Ut validè absolvere possint sæculares, sufficere approbationem Episcopi, censet Natal. Alex. to. 4. l. 2. a. 7. reg. 15. post Donatum Laynensem, Peyrinis & alios. Quia, inquit, jurisdictionem habent ab Episcopo, non à suo Superiore Regulari. Sed hæc ratio non placet: quia Regulares non habent jurisdictionem ab Episcopo, sed à Papa, vel Ecclesia, ut communis est sententia. Intentio verò Ecclesiæ, & SS. Pontificum, semper fuit ut Regulares, quoad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, Superiorum suorum dispositioni subjacerent.

Et ideo sententia est Mirandæ r. p. Manual. q. 2738 45. a. 2. Suarez t. 4. de Relig. tr. 10. l. 9. c. 2. notri sapientissimi Lezanæ r. p. Summæ c. 19. n. 12. quod non obstante approbatione Episcopi non solum illicitè (quod omnes fatentur) sed & invalidè sæculares absolvant. Quod de nobis Carmelitis nescio an non asserant Constitutiones nostræ p. r. c. 23. de Confessariis n. 12. dum sic aiunt: *sciatis autem omnes Sacerdotes, ut præsertim deputati, præter superius enumerata (aliis absolutio est nulla) sibi necessariam RR. Ordinariorum approbationem.* Videtur enim textus ambiguus; dubium (inquam) videtur, an interjecta parenthesis (aliis absolutio est nulla) non referatur ad proximè antè requisita, id est facultatem Provincialis, vel (in maxima necessitate) institutionem Prioris (conformiter ad sententiam Lezanæ) siquidem minus aptè referri posse videtur ad posticâ requisitam Ordinariorum approbationem. Hoc tamen sapientiorum iudicio malim relinquere, quam ipsè definire.

CAPUT CCXLII.

Sacerdotes Regulares, quamlibet amplam habent.

Hhhh 2